

[Miljøministeren]

for øldåser. Kan de glide ind i den ordning, vi har? Så vidt jeg har forstået på forslagsstillerne, finder man det uforståeligt, at der ikke skulle kunne etableres et sådant retursystem med pant, akkurat som man har det i Sverige. Et sådant system vil naturligvis også kunne etableres herhjemme, men de overvejelser, der blev gjort i forbindelse med forbuddet mod metaldåser til øl og læskedrikke, er stadig gyldige. Forbuddet er begrundet i miljø- og ressourcemæssige hensyn; det vil sige, at man ønsker så få emballageformer som muligt spredt ud i naturen. Her er der ikke noget, der kommer på højde med det system, som vi har i øjeblikket for øl- og sodavandsflasker, i henseende til effektivitet.

Hvad viser de svenske erfaringer? For så vidt det foreligger oplyst for os, er returneringsprocenten, som jeg nævnte før, 75 for de tomte øl- og sodavandsdåser. Det vil sige, at ca. ¼ af dem alligevel ligger og flyder et eller andet sted. Enten er de i affaldssække, som så giver de problemer, jeg nævnte før, eller også er de i naturen.

Det er jo en smagsag, om man opfatter de 75 pct. som et dårligt eller et godt resultat, men det giver et vist perspektiv, når vi tænker på, at kun 1 pct. under vort system ikke kommer tilbage.

Man kan også sige det på en anden måde, nemlig ved at konstatere, at en dåse kun kan bruges én gang, før den kasseres, eventuelt smeltes om, mens en almindelig øl- eller sodavandsflaske gennemsnitlig bliver brugt, som jeg nævnte herfra før, 30 gange, før den går i stykker eller bliver så slidt, at den ikke kan bruges længere.

Hvis man præsenterer detailhandelen for tanken om et pantsystem for tomme dåser, er jeg sikker på, at det ville vække vældig modstand. Mange detailhandlere har allerede nu problemer med håndteringen af de forskellige varianter af returflasker. Nogle af dem har taget konsekvensen og simpelt hen nedskåret sortimentet.

Det er derfor min bestemte opfattelse, at det nuværende retursystem for øl- og sodavandsflasker af glas bør fastholdes. Der foreligger ikke – heller ikke fra forslagsstillerne her eller under henvisning til Sverige – erfaringer, der er bedre end dem, vi har i øjeblikket.

Men hvad så med vinen? Øl på dåser kendes jo af de fleste, selv om det ikke har været

tilladt at sælge disse produkter her siden 1981. Vin på dåser er derimod nyt. Når dåser til øl og sodavand blev forbudt, skyldtes det bl.a. det, jeg sagde før, nemlig at de kun kan bruges én gang. En større eller mindre del af de tomme dåser vil derfor ende i naturen og i affaldsposerne. Den bekendtgørelse, som den tidligere miljøminister udstedte i 1981, omhandlede kun emballage til øl og sodavand, fordi det var det eneste, man dengang kendte, og derfor er vin på dåser ikke forbudt herhjemme.

Det er klart, at en dåse, der indeholder vin, er lige så generende ud fra et miljømæssigt synspunkt som en dåse, der har indeholdt øl eller sodavand, men det er min bestemte opfattelse, at tomme vindåser ikke repræsenterer noget affaldsmæssigt eller miljømæssigt problem i dag, og at de næppe heller vil komme til at gøre det.

Den antagelse skyldes to ting. For det første, at salget af vin er meget mindre end salget af øl og sodavand, og derfor vil affaldsproblemet aldrig blive så stort for vinemballage som for øl- og sodavandsemballage. For det andet er det miljøstyrelsens og branchens skøn, at produktet dåsevin næppe vil opnå en markedsandel, som har nogen større betydning herhjemme. Det skyldes bl.a., at den dåsevin, der i dag markedsføres enkelte steder i landet, er en dagligvin, som prismæssigt, dvs. målt pr. liter, ligger langt over, hvad dagligvin af den kvalitet i øvrigt koster.

Jeg har bedt miljøstyrelsen om at følge med i udviklingen med hensyn til salget af dette specielle produkt, og såfremt det trods alt skulle slå an, vil jeg i første omgang optage forhandlinger med branchen vedrørende en begrænsning. Såfremt dette skulle volde vanskeligheder, må det overvejes at anvende hjemmelen i genanvendelseslovens § 8 til at regulere markedsføringen af vin på dåser.

Ove Jensen (FP):

De nye toldregler, der trådte i kraft den 1. januar 1985, medfører jo, at der bliver indført store mængder dåseøl fra Tyskland, og det ved ministeren, og da der ikke er et pant- og retursystem for dåserne nu, vil det ret givet medføre et miljøproblem. Hvordan vil ministeren løse det problem?

Dernæst vil jeg spørge ministeren, om han finder den konkurrenceforvridning rimelig,